Çocuk ve Deniz Kartalı

Ebru Mina TOMURCUK

Çocuk ve Deniz Kartalı

Ebru Mina TOMURCUK

Rüzgârlı bir sabah, deniz kenarında, Leo adında bir çocuk kayalık kıyıda duruyordu. Hardal sarısı yağmurluğunu ve yeşil lastik çizmelerini giymişti. Kırmızı sırt çantasında küçük bir defter ve bir kurşun kalem vardı. Leo kıyı kuşlarını izlemeyi çok severdi. Bugün büyük deniz kartalını görmeyi umuyordu. Onun buralardaki en büyük kuş olduğunu duymuştu.

Leo gökyüzünü taradı. Birden dalgaların üzerinde kocaman bir şekil belirdi. Deniz kartalıydı! Koyu kahverengi gövdesi, soluk gri-beyaz başı ve kuyruğu geniş kanatlarında süzülüyordu. Kartalın kanat açıklığı Leo'nun boyundan daha uzundu. Keskin altın rengi gözleri suya bakıyordu. Leo şaşkınlıkla nefesini tuttu. Hemen defterini çıkardı ve kuşu çizmeye başladı.

Leo deniz kartalını süzülürken çizdi. Yazdı: 'Kocaman, kıvrık sarı gaga. Beyaz baş ve kuyruk.' Kartalın daireler çizmesini ve dalışını izledi. Güçlü pençeleri denizden bir balık kaptı! Sonra kartal yemek için kıyıdaki uzun bir ağaca uçtu. Leo'nun koyu kahverengi gözleri parladı. Bu şaşırtıcı kuş ve onun nasıl yaşadığı hakkında her şeyi öğrenmek istiyordu.

Tam o sırada yaşlı bir balıkçı yanlarından geçti. Beyaz sakalı vardı ve turuncu su geçirmez tulum giymişti. 'Deniz kartalını izliyorsun,' dedi gülümseyerek. 'Ben Sam. O kuşu yıllardır görüyorum.' Leo hevesle başını salladı. 'Nasıl avlanıyor?' diye sordu. Sam tahta oltasına yaslanıp anlatmaya başladı.

Sam suyu işaret etti. 'Deniz kartalı balıkları su yüzeyine yakın yerlerde yakalar. Temiz suya ve yiyecek bol balığa ihtiyacı var.' Leo defterine yazdı. Sam devam etti: 'Ama buradaki tek kuş kartal değil. Martılar da balık ister. Onlar cesur ve gürültücüdür.' Tam o sırada bir martı yüksek bir çığlıkla aşağı süzüldü. Kartalın pençelerinden bir balık kapmaya çalıştı!

Deniz kartalı geniş kanatlarını çırpıp balığıyla uçup gitti. Martı bir kayaya kondu, hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. Leo güldü. 'İkisi de aynı yemeği istiyor,' dedi. Sam başını salladı. 'Bu, besin ağının bir parçası. Balıklar küçük bitkileri ve hayvanları yer. Kartal ve martı da balıkları yer. Her şey birbirine bağlı.' Leo bağlantıları göstermek için defterine oklar çizdi.

Sam daha fazlasını anlattı. 'Deniz kartalı burada besin ağının en üstünde. Ama sağlıklı bir yaşam alanına ihtiyacı var. Bu da temiz su, bol balık ve tünemek için uzun ağaçlar demek.' Leo çevresine baktı. Kayalık kıyıyı, pırıl pırıl denizi ve uzun ağaçları gördü. 'Yani burayı korursak, kartal burada yaşayabilir,' dedi Leo. Sam gülümsedi. 'Aynen öyle.'

Leo bütün sabahı kıyı kuşlarını izleyerek geçirdi. Martıların kırıntılar için kavga ettiğini gördü. Deniz kartalının yükseklerde süzüldüğünü gördü. Her kuşun ne yediğini ve nerede yaşadığını yazdı. Defteri çizimler ve notlarla doldu. Kendini gerçek bir bilim insanı gibi hissetti. Ama öğrendiklerini başkalarıyla paylaşmak istiyordu. Sonra bir fikri oldu: bir afiş!

Leo eve koştu. Büyük bir kâğıt ve renkli kalemlerini buldu. Deniz kartalını ortaya çizdi; beyaz başı ve geniş kanatlarıyla. Etrafına balıklar, martılar ve kıyı yaşam alanını çizdi. Besin ağını göstermek için oklar ekledi. 'Balıklar bitkileri yer. Kartal balıkları yer. Martı da balık yer.' Basit etiketler ve bilgiler yazdı.

Sonra Leo bir başlık yazdı: 'Kıyımızı Koruyalım!' Balıkçı Sam'i tahta oltasıyla çizdi. Bir not ekledi: 'Sağlıklı kıyılar besin ağını güçlü tutar.' Afişi mavi dalgalar ve yeşil ağaçlarla süsledi. Rengârenk ve heyecan verici görünüyordu. Leo gurur duydu. Onu Sam'e ve arkadaşlarına göstermek için sabırsızlanıyordu.

Ertesi gün Leo afişini kıyıya getirdi. Sam oradaydı, ağları onarıyordu. 'Bak!' dedi Leo, afişi havaya kaldırarak. Sam onu dikkatle inceledi. 'Bu harika,' dedi. 'Deniz kartalının besin ağına nasıl katıldığını göstermişsin. Ve haklısın—yaşam alanını koruduğumuzda tüm kuşlar sağlıklı kalır.' Leo'nun yüzü aydınlandı. Çilli burnu sevinçle kırıştı.

Tam o sırada bir grup çocuk sahile geldi. Leo'nun afişinin etrafında toplandılar. 'Şu büyük kuş ne?' diye sordu biri. Leo deniz kartalını işaret etti. 'O bir deniz kartalı. Keskin pençeleriyle balık avlar. Ve temiz suya ve uzun ağaçlara ihtiyacı var.' Çocuklar gözleri kocaman dinlediler. Leo çizimlerini kullanarak besin ağını anlattı. Hepsi kıyıyı korumaya yardım etmek istedi.

Sam başını salladı. 'Hepimiz yardım edebiliriz. Sahili temiz tutabilir ve kuşları rahatsız etmeyebiliriz.' Çocuklar kabul etti. Yerdeki çöpleri toplayıp poşetlere koydular. Leo afişini rulo yapıp eve götürdü. Mutluydu. Öğrendiklerini paylaşmıştı ve başkaları da yardım etmek istiyordu. Deniz kartalı sanki teşekkür eder gibi başlarının üzerinde süzüldü.

O akşam Leo penceresinin yanında oturdu. Denize baktı. Gökyüzü pembe ve altın rengine döndü. Deniz kartalını, martıları ve balıkları düşündü. Hepsi birbirine bağlıydı. Ve hepsi sağlıklı bir kıyıya bağlıydı. Leo gülümsedi. Küçük bir çocuğun bile öğrenerek ve paylaşarak fark yaratabileceğini biliyordu.

Ertesi hafta Leo'nun sınıfı kıyıyı ziyaret etti. Leo afişini getirdi ve herkese deniz kartalını anlattı. Öğretmeni afişi sınıfa astı. 'Bu, yaşam alanlarını korumanın besin ağlarını nasıl desteklediğini gösteriyor,' dedi. Leo'nun kahverengi gözleri parladı. Önemli bir şey yapmıştı. Ve balıkçı Sam'de yeni bir arkadaş edinmişti.

O günden sonra Leo kıyıya sık sık gitti. Deniz kartalının süzülüşünü ve dalışını izledi. Defterine eklemeler yapmaya devam etti. Bazen Sam ona katıldı ve kuşlar hakkında konuştular. Leo, kıyı sağlıklı kaldığı sürece deniz kartalının her zaman bir yuvası olacağını biliyordu. Bu da onu çok mutlu ediyordu.